

VALMANIFEST

Huvuduppgifterna i höstens val är att korsa storfinansens planer på en borgerlig valseger och befördra en bättre politik i det arbetande folkets intresse. Endast om hela arbetarrörelsen mobiliseras och samverkar kan dessa uppgifter lösas.

En borgerlig framryckning med högern som tongivande parti innebär risk för vårt lands alliansfrihet och utrikespolitiska äventyrligheter. Fredens krafter är starka, men desperata och provokatoriska företag, spionflygningar, kolonial hasardpolitik och fortsatt upprustning ställer alljämt frågan om kampen för freden först på dagordningen.

Sveriges kommunistiska parti ställer som en angelägen uppgift att slå vakt om vårt lands alliansfria utrikespolitik och energiskt bekämpa alla krafter som genom sin tvetydiga hållning undergräver förtroendet för neutralitetslinjen. Kategoriskt nej till alla planer på svenska atomvapen, stöd åt kravet på förbud mot alla kärnvapen, aktiv insats också från svenska regeringen för att främja avspänningssträvandena och de i

Förenta Nationerna framlagda förslagen om allmän avrustning - är krav som omfattas av majoriteten av vårt folk.

En borgerlig valseger skulle också innebära ett hot mot den sociala och kulturella standarden och gå ut över såväl löntagare som jordbrukare och andra småföretagare. Den skulle försvåra strävandena till full sysselsättning och resa ännu större hinder i vägen för kvinnornas krav på lika lön. De borgerliga partiernas attacker mot tjänstepensionsreformen klargör för arbetare och tjänstemän vad en borgerlig framgång i valet skulle kunna leda till.

Genom kommunistiska partiets politik och regeringens insatser för att lösa tjänstepensionsreformen berövades de borgerliga partierna i extravalet 1958 den majoritet bland väljarna och i riksdagen som de - för första gången på två årtionden - erövrade i riksdagsvalet 1956. Genom sin konsekventa politik mot de borgerliga partierna har kommunisterna tillsammans med regeringspartiet slagit tillbaka alla försök att bilda en borgerlig blockregering. Det är kommunisternas förtjänst att vi i dag inte har en regering under högerens ledning.

I alla frågor där en samordning av arbetarrörelsens krafter varit möjlig - i återerövringen av arbetarmajoriteten, korsandet av de borgerliga regeringsplanerna, genomförandet av tjänstepensionen och 45-timmarsveckan - har stora resultat kunnat uppnås. I de frågor däremot där regeringen och de borgerliga gjort gemensam sak - i militärpolitiken, högräntepolitiken och stegringen av bostadskostnaderna, skattelättnaderna för bolag och stora förmögenhetsägare - har resultatet blivit ökade bördor för det arbetande folket.

Kommunisterna har med skärpa vänt sig emot att regeringen 1958 genomdrev det upprustningsbeslut som medfört att militärutgifterna nu slukar en fjärdedel av alla statsutgifter. Kommunisterna har gått emot punktskatterna, omsättningsskatten och höjningen av folkpensionsavgiften, som genomdrevs samtidigt med stora skattelättnader för bolagen, även de högtidliga löftena om en verklig standardhöjning för folkpensionärerna nonchalerades.

Under trycket av en växande opinion har kravet på en demokratisk skattepolitik och åtgärder mot det militära slöseriet har regeringen tvingats tillsätta vissa utredningar. Det beror på arbetarklassens fortsatta insats och utgången av valet, om det skall bli en ny uppgörelse bakom kulisserna om ännu dyrare upprustning, eller om militärutgifterna skall minskas och möjliggöra en lättnad i skattebördorna.

Regeringspartiets brist på perspektiv, plan och kampmål för det arbetande folket, liksom dess hänsynstagande till storfinansens och monopolens intressen, drar en skiljelinje inom arbetarrörelsen. Arbetare och tjänstemän saknar fortfarande ett verkligt inflytande på arbetsplatserna och över arbetsvillkorens utformning. En vidgad och fördjupad demokrati, som beskär storfinansens och monopolens makt och ökar det arbetande folkets reella inflytande på alla samhällslivets områden, framstår som ett viktigt kampmål under 1960-talet.

I kampen för en bättre politik i det arbetande folkets intresse är det nödvändigt att stärka den kommunistiska andelen av arbetarmajoriteten.

Kommunistiska partiet begär arbetarväljarnas och alla framstegsvänliga medborgares stöd för att lösa följande uppgifter:

1. En bättre ekonomisk politik

Åtgärder för att trygga full sysselsättning. Skydd åt reallönerna genom att stoppa prisstegringarna. Lika lön för lika arbete.

En demokratisk skattepolitik med befrielse från statlig skatt för familjeinkomster upp till 9.000 kronor och skattelättnader för inkomster under 25.000 kronor. Slopande av omsättningsskatten. Skärpt beskattning av bolagen, aktiespekulanterna och de stora förmögenheterna. Effektiva åtgärder mot skattesmitarna.

Ökat bostadsbygge, samhällelig byggnadsmaterialproduktion samt räntesänkning i syfte att nedbringa bostadskostnaderna.

2. Slut på det militära slöseriet

Skyndsamma åtgärder mot det militära slöseriet. Försvaret omformas till ett neutralitetsförsvar, varigenom de miljardslukande militärutgifterna kan nedbringas. Inga svenska atomvapen.

3. Fortsatt reformpolitik

Arbetstidsförkortning med femdagarsvecka (40-timmars arbetsvecka) som närmaste mål. Fyra veckors semester. Omedelbar höjning av folkpensionerna i enlighet med gjorda utfästelser. Den sociala reformpolitiken fullföljes med särskilt sikte på ökat stöd åt barnfamiljerna och föräldrarnas fostrargärning. Skapande av en effektiv hälsovård. Snabbt utbyggande av den nioåriga enhetsskolan och yrkesutbildningen. Genomgripande demokratisering av den högre undervisningen.

Arbetarklassen har nu alla möjligheter att flytta fram sina positioner. I valet finns stora reserver bland dem som tidigare inte utnyttjat sin rösträtt. Den stora massan av dem som hör hemma bland arbetarväljarna. De kan uppbyggas under förutsättningen att hela arbetarrörelsen och särskilt de båda arbetarpartierna, anstränger sig härför. Många hundratusen arbetarväljare vägrar på goda grunder att ge regeringspartiet sina röster. För dem utgör kommunisterna alternativet i strävan att trygga en arbetarseger i valet.

I de senaste valen har det borgerliga blocket berövats majoriteten av väljarkåren och i riksdagen. Nu måste krafterna inriktas på att förbättra riksdagsmajoritetens sammansättning. En stark framryckning För Kommunistiska Partiet påverkar framgångsrikt den kommande politikens utformning.

Genom att stärka kommunistiska partiet kan regeringsmakten också omvandlas till att skapande omforma det svenska samhället i det arbetande folkflertalets intresse.

Fram för arbetarseger i valet!

Till val med kommunisterna den 18 september!

Sveriges Kommunistiska Parti

Centralkommittén